

Dosarul nr. 3rh-46/22
2-16073679-01-3rh-17102022

Prima instanță: Curtea Supremă de Justiție (jud. T. Vieru, G. Stratulat, I. Bejenaru,
M. Ghervas, T. Chișca-Doneva)

ÎNCHEIERE

1 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând cererea de revizuire depusă de către Adela Andronic , reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a Adelei Andronic împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată

constată:

La 20 iunie 2016, Andronic Adela, reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 30 ianuarie 2015 și la 6 februarie 2015 Consiliul Superior al Magistraturii a recepționat sesizările directorului SAR „Moldocargo” SA și a directorului ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA pretinzând că în acțiunile reclamantei, judecător al Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Adela Andronic, ar exista abatere disciplinară.

A invocat reclamanta că plângerile s-au referit la adoptarea încheierii de asigurare a acțiunii din data de 23 ianuarie 2015 într-un litigiu civil inițiat de CA „Victoria Asigurări” SA, în care petiționarii erau părți în proces, având calitatea de pârâți, afirmându-se că această încheiere de asigurare a acțiunii este ilegală pentru că a fost adoptată în afara unui proces civil și nesemnată și că ar fi cauzat prejudiciu material semnificativ, care nu a fost probat.

În acest context, reclamanta a arătat că sesizările sus menționate, au fost respinse prin hotărârea Completului de admisibilitate nr. 2 a Colegiului Disciplinar

nr. 17/4 din 20 martie 2015, care nu a fost contestată de părți și nici de terți, obținând valoarea unui lucru judecat.

A menționat că la data de 14 aprilie 2015, o sesizare similară privind aceeași încheiere din 23 ianuarie 2015, adoptată de reclamantă în calitatea sa de judecător, în același litigiu civil pendinte dintre aceleași părți, a depus și Ministerul Justiției al RM, membrul deplin al Consiliului Superior al Magistraturii, care potrivit art. 9 alin. (1) și art. 10 alin. (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, numește 4 din 9 membri a Colegiului Disciplinar, și membrii supleanți a acestora, pe un termen de 6 ani.

În același timp, a relevat că o sesizare repetată aparține înregistrat și directorul executiv al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule (BNAA), Alina Osoianu, pe aceleași fapte și acțiuni.

În continuare, a susținut că aceste sesizări reflectă conținutul aceluiași fapte care deja au fost respinse prin hotărârea aceluiși Complet de admisibilitate nr. 2 a Colegiului Disciplinar nr. 17/4 din 20 martie 2015, care putea fi contestată în termen de 15 zile din ziua recepționării de petiționari, însă nu a fost contestată.

La acest segment, a remarcat că prin hotărârea Completului de admisibilitate nr. 2, în aceeași componentă cu nr. 94/16 din 18 septembrie 2015, sesizările au fost declarate inadmisibile.

În acest sens, a afirmat că hotărârea sus menționată a fost contestată tardiv de către Ministerul Justiției al RM și Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, iar Plenul Colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii a omis să se expună asupra acestui moment important de procedură.

Având în vedere standardele procesului echitabil și a cerințelor față de legalitatea actului administrativ, a considerat că Plenul Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nu a fost o instanță independentă și imparțială după cum instituie art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului la adoptarea hotărârii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, care în opinia sa, este ilegală în fond și contrară procedurii.

Sub aspectul relatat, a susținut că Colegiul disciplinar chemat să se expună asupra sesizării Ministerului Justiției al RM este format din membrii aleși de autorul sesizării, din care motiv nu sunt nici imparțiali și nici independenți față de Ministerul Justiției al RM.

A menționat că în procedura Plenului Colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii au fost examinate contestațiile directorului executiv al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, Alina Osoianu și a Ministerului Justiției al RM împotriva hotărârii nr. 94/16 din 18 septembrie 2015 adoptată de același complet: Elena Covalenco, Olesia Plotnic și Victor Boico, prin care sesizările acestora împotriva acțiunilor reclamantei, judecător al Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Adela Andronic au fost respinse, fără să se expună asupra hotărârii anterioare cu nr. 17/4 din 20 martie 2015, care odată cu intrarea în vigoare a acesteia a căpătat puterea lucrului judecat.

A considerat că Plenul Colegiului disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, prin revizuirea doar a hotărârii nr. 94/16 din 18 septembrie 2015, lăsând nemodificată o hotărâre anterioară a aceluiași complet,

adoptată pe aceleași fapte și acțiuni ale aceluiași judecător, reclamanta Adela Andronic, și anume hotărârea nr. 17/4 din 20 martie 2015, a încălcat principiul securității raporturilor juridice.

Suplimentar a evidențiat faptul că membrii Plenului Colegiului disciplinar: Elena Covalenco, Olesea Plotnic și Victor Boico nu și-au explicat schimbarea opiniei după ce votase două hotărâri, prin care au declarat sesizările ca fiind inadmisibile, pe când în Plenul Colegiului deja au votat pentru constatarea abaterii, aspect care confirmă lipsa de imparțialitate și influența puterii executive asupra organului de autoadministrare judecătorească cum este organul disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii.

A subliniat că tardivitatea este o condiție de respingere a contestațiilor împotriva hotărârii nr. 94/16 din 18 septembrie 2015, or, art. 29 al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului, expres prevede 15 zile pentru contestarea hotărârilor Completelor de Admisibilitate la Plenul Colegiului Disciplinar de la data comunicării hotărârii, insistând în acest sens că ambii petiționari au întârziat la depunerea contestațiilor, pe când Plenul Colegiului Disciplinar a evitat să se expună asupra tardivității, la fel, cum a evitat să se expună și asupra Hotărârii din 20 martie 2015 a Completului de Admisibilitate.

Cu referire la prevederile art. 31 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, care indică că cauza disciplinară se examinează cu citarea obligatorie a judecătorului vizat, susține că nu a fost citată în mod corespunzător cu aviz de recepție, dar a fost telefonată și invitată la ședințele Plenului Colegiului Disciplinar în ajunul zilei petrecerii ședinței, iar toate citațiile au fost transmise electronic în adresa Judecătoriei Centru mun. Chișinău și confirmate ca recepționate de un funcționar al instanței, prin ce a fost afectat semnificativ dreptul său la apărare și administrare a probelor.

A explicat că în procedura Colegiului Disciplinar a fost admis în calitate de avocat al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, Vasile Tarnovschi, mandatul căruia nu a fost eliberat pentru procedura desfășurată în fața Plenului Colegiului Disciplinar și nici pentru procedura ulterioară desfășurată la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în care nu sunt indicate niciunul din drepturile speciale prevăzute de art. 81 CPC și fiind semnat de o persoană despre care nu se cunoaște dacă este director executiv al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, care ar avea dreptul să acorde împuterniciri unui avocat să reprezinte interesele biroului în procedura disciplinară inițiată de aceasta.

A mai remarcat că la materialele dosarului se regăsesc probe în limba engleză la care nu a avut acces, ele nu au fost niciodată traduse și asupra acestora nu a avut nicio șansă reală de a se expune.

Astfel, a considerat că odată stabilite încălcările de procedură la adoptarea hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, devin aplicabile și prevederile art. 26 lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2010, pentru declararea actului administrativ ca fiind unul adoptat ilegal.

Totodată, reclamanta a invocat dezacordul și cu hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016 „Cu privire la contestarea hotărârii

Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016”, considerând că aceasta este ilegală, deoarece a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite.

În acest sens, a relatat că a depus contestație împotriva hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, totodată contestația fiind depusă și de către Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

A remarcat că la examinarea acestor contestații ca membru al Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a participat Ministerul Justiției al RM, iar potrivit procesului-verbal al ședinței consiliului din 15 mai 2016, Ministrul Justiției al RM fiind printre membrii Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, constituind astfel cvorumul, a confirmat că o contestație din partea Ministerului Justiției al RM nu este depusă și nu are intenția să o depună, dar nici nu s-a retras de la examinarea contestației Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

A afirmat că în procedura Plenului Consiliului Superior al Magistraturii au fost examinate contestațiile enunțate împotriva hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, unde nu s-a examinat/reexaminat hotărârea anterioară nr. 17/4 din 20 martie 2015, care odată cu intrarea în vigoare a căpătat puterea de lucru judecat, fiind încălcat principiul securității raporturilor juridice.

Referitor la procedura desfășurată la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, a indicat că iarăși la dosar lipsește dovada citării legale a reclamantei, ea fiind telefonată și invitată la ședințele Plenului Consiliului Superior al Magistraturii în ajun de ziua ședinței, fapt care i-a afectat semnificativ dreptul la apărare și de administrare a probelor, iar dovada acestei constatări servește și absența avocatului ales de reclamantă pentru participare la procedura de examinare a contestației sale la ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 17 mai 2016.

De asemenea, a invocat că în calitate de reprezentant al Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, a fost admis avocatul Vasile Tarnovschi în baza aceluiași mandat cu nr. 0276346 din 26 noiembrie 2015 cu toate deficiențele de procedură continuate din procedura colegiului disciplinar, care nu au fost înlăturate.

În rezultat, a susținut că procedura desfășurată în fața Plenului Curții Supreme de Justiție nu a fost echitabilă din motiv că nu a avut acces la aceleași probe la care a avut acces partea opusă ce le-a administrat în limbă engleză, nu a avut parte de o instanță independentă și imparțială din motiv că Ministerul Justiției al RM a participat la dezbateri pe marginea contestațiilor depuse de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule și reclamanta, nu a beneficiat de dreptul său la apărare din motiv că cererea avocatului său privind acordarea termenului suplimentar pentru a face cunoștință cu dosarul, a rămas nesoluționată.

A evidențiat, la fel, că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016”, nu a fost votată cu votul deschis al majorității membrilor Consiliului Superior al Magistraturii care au fost prezenți.

Astfel, a afirmat că soluția expusă în hotărârea nr. 327/15 de a admite contestația Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule și de a constata abaterea disciplinară în acțiunile reclamantei cu aplicarea sancțiunii disciplinare,

eliberarea din funcție, nu a fost bazată pe un număr public de voturi, iar în procesul-verbal al ședinței din 17 mai 2016 nu a fost consemnat votul „pro” sau „contra” pentru adoptarea hotărârii contestate.

Invocând în acest sens prevederile art. 26 alin. (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, care stabilește că, în procesul-verbal se vor consemna: prezența membrilor Consiliului Superior al Magistraturii și a altor participanți la ședință, conținutul dezbaterilor și hotărârea adoptată, problemele puse la vot și rezultatele votării.

Cu referire la prevederile art. 33 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, susține că procedurile de examinare a sesizărilor, finisate cu emiterea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016” și hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, au durat excesiv de mult, iar la dosar nu există o decizie de prelungire a termenului de examinare.

A mai învederat că pârâtul a acționat ilegal față de reclamantă, lipsind-o de un proces echitabil și de egalitatea armelor în procedura de examinare a contestațiilor privind drepturile și obligațiile cu caracter civil ce au decurs din exercitarea atribuțiilor și a competenței de judecător, de către reclamantă.

La fel, a insistat că prin acțiunile sale pârâtul a supus reclamanta unui nivel crescut de anxietate și neliniște ce au rezultat din încălcările procedurale descrise mai sus, în urma adoptării hotărârilor cu aplicarea sancțiunii eliberarea din funcția ocupată de judecător.

Mai mult, pârâtul a făcut public faptul că a adoptat această hotărâre, supunând-o la critici publice, deși, procedura de adoptare a hotărârilor contestate s-a făcut contrar garanțiilor stipulate la art. 6 din Convenție.

În așa mod, afirmă că toate acestea i-au cauzat stres puternic și anxietate, critici publice nejustificate și umilirea demnității de magistrat.

Ținând cont de faptul dat, consideră că are dreptul la repararea prejudiciul moral cauzat prin încălcările sus menționate, ori acest remediu este prevăzut de art. 11 și art. 14 din Codul civil, drept metodă de apărare a dreptului încălcat, pe care îl estimează la suma de 50 000 lei, proporțional pagubei cauzate, menționând totodată că a fost impusă să suporte și cheltuieli de judecată.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 90, 96, 166 - 167, 174-177 CPC, art. 11, 14 Cod civil, art. 23-26 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014 și Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016 și a hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, cu încasarea din contul Consiliului Superior al Magistraturii în beneficiul său a sumei de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral și a cheltuielilor de judecată.

La 11 iulie 2016, Consiliul Superior al Magistraturii, a depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată depuse de Adela Andronic, solicitând respingerea acesteia ca fiind nefondată.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 17 octombrie 2022, Adela Andronic, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea hotărârii din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, anularea hotărârii nr. 327/15 din 17 mai 2016 a Consiliului Superior al Magistraturii și a hotărârii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016 a Plenului Colegiului disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii, ca fiind ilegale, constatarea încălcării drepturilor Adelei Andronic garantate de art. 6 §1 și art. 8 §1 din Convenție, restabilirea Adelei Andronic în funcția ocupată cu achitarea salariului pentru perioada absenței forțate, încasarea sumei de 200 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată în sumă de 12000 de lei.

În motivarea cererii de revizuire cu referire la prevederile art. 449 lit. g) CPC, a indicat că s-a plâns în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, la care a primit înștiințarea privind comunicarea plângerii Guvernului Republicii Moldova.

A menționat că CtEDO a dresat mai multe întrebări privind ingerințele în drepturile Adelei Andronic ca parte a procedurilor inițiate de Consiliul Superior al Magistraturii.

La 27 iunie 2022, a avut loc o întrunire între Adela Andronic și Agentul guvernamental Dumitru Obadă, prin care s-a decis inițierea procedurii amiabile de soluționare a cauzei, ceea ce impune redeschiderea procedurilor naționale.

A subliniat că garanțiile procesului echitabil impuse de articolul 6 din Convenție este aplicabil speței, reieșind și din întrebările formulate de CtEDO către Guvern.

Având în vedere încălcările dreptului garantat de 6 §1 și art. 8§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, denigrarea reputației profesionale și a demnității de magistrat, revizuenta a estimat prejudiciul moral cauzat în sumă de 200 000 de lei.

Totodată, a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în volum deplin.

La 4 noiembrie 2022, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință la cererea de revizuire a Adelei Andronic, reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu, prin care a lăsat la discreția instanței temeiurile de admisibilitate a cererii de revizuire depusă de Adela Andronic, iar cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată a menționat că Adela Andronic nu a invocat niciun temei legal care ar justifica pretenția dată.

La 14 decembrie 2022, Adela Andronic a depus o cerere de concretizare a cerinței cu privire la încasarea prejudiciului moral, prin care a solicitat încasarea în beneficiul Adelei Andronic a sumei de 200 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

La 14 decembrie 2022, Adela Andronic, reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu a mai depus o cerere, prin care a solicitat încasarea în beneficiul Adelei Andronic a sumei de 20072,79 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată la nivel național și a sumei de 2000 de euro, cu titlu de cheltuieli de judecată în procedura Curții Europene a Drepturilor Omului.

La 24 ianuarie 2023, prin intermediul poștei electronice și la 27 ianuarie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Agentul guvernamental a depus referință la cererea de revizuire a Adelei Andronic, reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire depusă de Adela Andronic, recunoașterea încălcării drepturilor reclamantei garantate de articolele 6§1 și 8 din Convenție, casarea hotărârii din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție și dispunerea examinării cererii de chemare în judecată a reclamantei împotriva Consiliului Superior al Magistraturii de către instanța competentă, prevăzută de legislația în vigoare la acest moment și ținând cont de eventuala constatare a unei încălcări, prin aplicarea directă a articolului 41 din Convenție, acordarea despăgubirii pentru prejudiciul moral și a costurilor și cheltuielilor, din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în condițiile specificate la § 28 din referință, fiind recomandată estimarea rezonabilă de acordare reclamantei o satisfacție echitabilă globală în sumă de 5900 de euro, care ar include o despăgubire pentru prejudiciul moral provocat acesteia, precum și costurile și cheltuielile.

La 25 ianuarie 2023, Adela Andronic a depus o cerere de concretizare a cheltuielilor de judecată, prin care a concretizat încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică achitate avocatului din Franța, Christophe Meyer pentru apărarea la Curtea Europeană a Drepturilor Omului în sumă de 2000 de euro și cheltuielile pentru transferul acestei sume pe contul avocatului din Franța în sumă de 78 de euro și 612 de lei.

La 31 ianuarie 2023, Adela Andronic a mai depus o cerere, prin care a prezentat descifrarea costurilor de judecată, solicitând suplimentar și încasarea sumei de 480 de lei achitate de către Adela Andronic, pentru traducerea explicațiilor avocatului Christophe Meyer din Republica Franceză din 30 decembrie 2022.

Studiind materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite cererea de revizuire depusă de către Adela Andronic, reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1¹) CPC, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de revizuire fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Astfel, în conformitate cu art. 448 CPC, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii.

După cum denotă actele cauzei, la 20 iunie 2016, Adela Andronic, reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/15 din 17 mai 2016 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016” și a hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 22 ianuarie 2016, emise în privința judecătorului Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Adela Andronic.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Curtea Supremă de Justiție prin hotărârea din 15 noiembrie 2016, a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 17 octombrie 2022, Adela Andronic, reprezentată de avocatul Doina Ioana Străisteanu a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție.

În corespundere cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În temeiul art. 447 lit. c) CPC, sunt în drept să depună cerere de revizuire: Agentul guvernamental, precum și subiecții menționați la lit. a) și b) din prezentul articol, în cazurile prevăzute la art. 449 lit. g) și h).

Articolul 449 lit. g) CPC, prevede că revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova.

Cu referire la prevederile citate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că Adela Andronic dispune de dreptul de a depune cererea de revizuire în cauză.

În acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în

contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului a fost înregistrată cererea Adelei Andronic vs Republica Moldova, în care reclamanta s-a plâns pe încălcarea drepturilor garantate de art. 6§1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Totodată, Adela Andronic s-a plâns și pe faptul că eliberarea sa din funcția de judecător a constituit o ingerință în viața sa privată și profesională, contrar art. 8 din Convenție.

De asemenea, după cum rezultă din scrisoarea Agentului guvernamental nr. 06/6303 din 18 iulie 2022, la 27 iunie 2022 a avut loc o întrunire între Agentul Guvernamental, Adela Andronic și reprezentantul Adelei Andronic, în cadrul căreia a fost discutată posibilitatea și condițiile încheierii unui acord de soluționare amiabilă.

În rezultat, Guvernul a decis inițierea procedurii de soluționare amiabilă a cauzei, în vederea remedierii pretinselor încălcări ale Convenției la nivel național, astfel ambele părți au convenit că în acest sens ar fi necesară redeschiderea procedurilor naționale, prin solicitarea revizuirii hotărârii din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție (f. d. 187 vol. I).

Verificând temeinicia motivelor de revizuire invocate de Adela Andronic, reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire întemeiată, or, în viziunea completului sunt prezente circumstanțe ce vizează încălcarea drepturilor fundamentale ale Adelei Andronic, garantate de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest sens, se va reține prevederile art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care reglementează că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Curtea Europeană în jurisprudența sa a notat că, principiul conform căruia Convenția urmărește protejarea unor drepturi care nu sunt teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective, că respectarea dreptului la un proces echitabil, cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorie, doar cu scopul de a obține o reexaminare a cauzei și o nouă hotărâre judecătorească.

Coroborând prevederile citate la raționamentele expuse în cererea de revizuire, este de notat că în speță, Curtea Supremă de Justiție ca primă instanță a respins acțiunea reclamantei Adela Andronic examinând-o doar în partea ce se referă la procedura de emitere/adoptare a hotărârii contestate a Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv nu a luat în considerare toate argumentele invocate de către reclamanta Adela Andronic aduse în susținerea poziției sale, iar în lipsa unui răspuns

clar și exhaustiv la argumentele reclamantei, instanța a admis încălcarea art. 6 § 1 din Convenție.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că nemotivarea hotărârii constituie o încălcare a dreptului la judecarea cauzei într-un mod echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care obligă judecătorii naționali să-și motiveze deciziile, pentru a nu lăsa părțile într-o stare de incertitudine și a nu le crea impresia că nu au fost auzite.

În corespundere cu jurisprudența Curții Europene, art. 6 § 1 din Convenție obligă instanțele naționale să explice în mod corespunzător motivele pe care își bazează deciziile lor. Întinderea obligației de a motiva o hotărâre variază în funcție de caracterul deciziei și trebuie determinată, ținând cont de circumstanțele cauzei (Ruiz Torija v. Spania, § 29, 9 decembrie 1994).

Totodată, deși art. 6 § 1 din Convenție nu obligă instanțele naționale să prezinte un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către un justițiabil, obligația respectivă presupune, totuși, prezentarea unor replici specifice și exprese la argumentele decisive pentru examinarea cauzei respective (Ramos Nunes de Carvalho Sa v. Portugalia nr. 55391-13, § 185, 6 noiembrie 2018).

Succesiv, în partea cerinței Adelei Andronic cu privire la pretinsa încălcare a art. 8§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prin faptul că eliberarea din funcția de judecător a constituit o ingerință în viața sa privată și profesională, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care Curtea a statuat că litigiile de muncă nu sunt prin natura lor excluse din sfera noțiunii de „viață privată” în sensul articolului 8 din Convenție.

În astfel de litigii, o concediere, o retrogradare, refuzul accesului la o profesie sau alte măsuri la fel de nefavorabile pot avea repercusiuni negative asupra anumitor aspecte tipice ale vieții private. Printre aceste aspecte se numără (i) „cercul intim” al reclamantului, (ii) posibilitatea acestuia de a stabili și dezvolta relații cu alte persoane și (iii) reputația sa socială și profesională (a se vedea Denisov v. Ucraina [MC], nr. 76639/11, 25 septembrie 2018).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că impactul negativ adus reputației unui individ trebuie să prezinte un anumit nivel de gravitate și să fie atât de amplu încât să producă un prejudiciu exercițiului persoanei de a se bucura de dreptul său la respectarea vieții private (a se vedea A. v. Norvegia, nr. 28070/06, §§ 63-64, 9 aprilie 2009; Polanco Torres și Movilla Polanco v. Spania, nr. 34147/06, §§ 40 și 44, 21 septembrie 2010; Delfi AS v. Estonia [MC], nr. 64569/09, § 137, CEDO 2015; Bedat v. Elveția [MC], nr. 56925/08, § 72, CEDO 2016). Această condiție este valabilă pentru reputația socială în general și pentru reputația profesională în special (a se vedea Medzlis Islamske Zajednice Brcko și alții v. Bosnia și Herțegovina [MC], nr. 17224/11, §§ 76 și 105-106, 27 iunie 2017).

În cauza Oleksandr Volkov v. Ucraina nr. 21722/11 din 9 ianuarie 2013,

Curtea a conchis că eliberarea din funcție a reclamantului a constituit o ingerință în exercitarea dreptului acestuia la respectarea vieții sale private, în sensul articolului 8 din Convenție. Curtea a stabilit că eliberarea din funcția de judecător a reclamantului a afectat o mare parte a relațiilor acestuia cu alte persoane, inclusiv relațiile de natură profesională. De asemenea, aceasta a avut impact asupra „sferei private” a reclamantului, deoarece pierderea locului de muncă trebuie să fi avut consecințe semnificative asupra bunăstării materiale a reclamantului și a familiei acestuia. În consecință, Curtea a conchis că ingerința în exercitarea de către reclamant a dreptului la respectarea vieții sale private nu fusese prevăzută de lege. Astfel, ingerința nu a fost compatibilă cu dreptul intern și, în plus, dreptul intern aplicabil nu îndeplinea condițiile de previzibilitate și de oferire a unei protecții adecvate împotriva arbitrariului.

Pe cale de consecință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție notează că obiectul prezentului litigiul ține de exercitarea activității profesionale a reclamantei în cadrul căreia aceasta a contestat o hotărâre emisă de o autoritate publică, care a avut repercusiuni negative asupra vieții sale private și profesionale.

Așa fiind, prin prisma dezideratelor Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele menționate mai sus, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că eliberarea Adelei Andronic din funcția de judecător a constituit o ingerință în viața sa privată și profesională, iar drept consecință a avut loc încălcarea garanțiilor de la art. 8§1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În aceste condiții, urmare a constatării încălcării drepturilor Adelei Andronic, garantate de art. 6§1 și art. 8§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, aceasta este îndreptățită, prin prisma art. 41 din Convenție, la acordarea unei satisfacții echitabile, pentru cauzarea anumitor stresuri și stări de frustrare.

În circumstanțele redate supra, ținând cont de solicitarea Adelei Andronic cu privire la încasarea prejudiciului moral și a costurilor și cheltuielilor, în temeiul art. 41 din Convenție, bazată pe jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauze cu încălcări similare și efectul acestor încălcări asupra reclamantei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a încasa din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Adelei Andronic suma de 6000 de euro, convertiți în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, cu titlu de reparare a prejudiciului moral și compensare a costurilor și cheltuielilor, pentru acordarea asistenței juridice Adelei Andronic de către avocatul din Franța, Christophe Meyer și avocatul Doina-Ioana Străisteanu, cât și a altor cheltuieli suportate la caz.

Sintetizând cele reliefate supra, atunci când Curtea constată că un reclamant nu

a avut parte de un proces echitabil în instanțele naționale, redeschiderea procedurii de recurs cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 6 § 1 din Convenția este obligatorie pentru înlăturarea consecințelor încălcărilor constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel fiind, urmare a constatării încălcării drepturilor Adelei Andronic, garantate de art. 6 § 1 și art. 8§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa hotărârea din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție și de a transmite prezenta cauză la Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea după competență a cererii de chemare în judecată depusă de Adela Andronic împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Or, în conformitate cu art. 191 alin. (3) Cod administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Față de toate aceste considerente, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea de revizuire, de a constata încălcarea drepturilor Adelei Andronic garantate de art. 6 § 1 și art. 8§1 din Convenție, de a casa hotărârea din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție și de a transmite prezenta cauză la Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea după competență a cererii de chemare în judecată depusă de Adela Andronic împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ. De a încasa din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Adelei Andronic suma de 6000 de euro, convertiți în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, cu titlu de reparare a prejudiciului moral și compensare a costurilor și cheltuielilor.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, art. 453 alin. (1) lit. b) CPC, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se admite cererea de revizuire depusă de către Adela Andronic, reprezentată de avocatul Doina-Ioana Străisteanu.

Se constată încălcarea drepturilor Adelei Andronic garantate de art. 6§1 și art. 8§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Se casează hotărârea din 15 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a Adelei

Andronic împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Se transmite prezenta cauză de contencios administrativ la Curtea de Apel Chișinău pentru examinare după competență a cererii de chemare în judecată depusă de Adela Andronic împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Se încasează din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Adelei Andronic suma de 6000 (șase mii) de euro, convertiți în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, cu titlu de reparare a prejudiciului moral și compensare a costurilor și cheltuielilor.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Aliona Miron

Galina Stratulat

Maria Ghervas